

Bægt derpaa, og derfor skal jeg heller ikke dvæle ved det.

Men naar nu Forholdet er det, at de Fordele, som opnaas, ere saa forsvindende, som de ere, hvorfor skulle vi saa løbe den Risiko, som virkelig er til Stede, og som hverken den højtærede Justitsminister eller Udenrigsministeren eller nogen anden kan garantere os imod? I Stedet her for skulde vi glæde os over, at naar der nu endelig en Gang kommer en Krig, hvilken vi forhøjbentlig blive udenfor — det maa naturligvis være enhver dansk Regerings Opgave, at vi blive neutrale i Krigen — der da vil være udmærkede Chancer for den danske Handelsflaade, naar den fører rent Flag og rent Certifikat. Thi jo mere de andre Stater, som Holland eller Sverige gaa hen og gøre deres Certifikaters Renhed noget tvivlsom, desto mere ville de danske Skibe, naar vi have rent Flag og rene Certifikater, blive efterspurgt til Fragt i Krigstid. Det er en hypperlig Situation, vi kunne bevare for os, den ville vi nu gaa hen og kaste bort, og vi ville risikere at komme i de suspekte Nationers Klasse. Jeg tror, at navnlig en lille Nation maa vogte sig her ganste anderledes end en stor Nation, da den ikke har et saadant Rygstød som f. Eks. Frankrig og Rusland, hvis Skibe det ikke gaar an at optage, uden under Risiko for en Krig med en saadan Magt. En lille Nation maa være umaadelig forsigtig, netop paa det Punkt. Det gælder om en saadan Nation, lige som man siger om en Kvinde, at det for hende gælder ikke blot at være dydig, men ogsaa at synes at være dydig. Det kan være meget godt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det vi her gøre, have vi Lov til at gøre, det er der ingen, der kan forbyde os, vi gøre ikke andet, end hvad saa mange andre have gjort; men Resultatet bliver dog, at vi alligevel komme i den suspekte Klasse, saa man derved mulig kan tilføje Vandet en saa stor Skade, at der nødvendigvis maa meget stærke Motiver for at gaa ind derpaa. Jeg tror ikke, man kan finde nogen hynderlig Trøst i, hvad den ærede Ordfører henvisste til: at der jo ere adskillige andre Nationer, som have vedtaget Regler som de her foreslaaede. Virkeligheden er jo nemlig, at af de søførende Nationer, som virkelig betyde noget, staar den langt overvejende Del paa det rene Flags Standpunkt. Det er opløst i det andet Ting, at medens der til de Nationer, som have vedtaget saadanne Regler om, at Fremmede skulle kunne have Ejendomsparter i vedkommende Nations Skibe, maaste man henregne 8 Millioner Sejltons, saa kommer der paa de Nationer, nemlig Eng-

lænderne og Amerikanerne, som have det overvejende Antal Skibe — og jeg tror ogsaa Italien, som den ærede Ordfører rigtignok sagde var gaaet den anden Vej, men om hvilken det blev paastaet i det andet Ting, at det hører til den Slags Nationer, der staa paa det gamle Standpunkt, det rene Flags Standpunkt — 41 Millioner Sejltons; Forholdet er altsaa 41 : 8 Millioner. Jeg tror ikke, at hvis det kom til en Krig, hvor navnlig England var en af Deltagerne, og det blev en virkelig Søkrig — som vi jo ikke haft i mange Aar, hvorfor vi heller ikke have nogen folkeretlig Erfaring om, hvad der vil blive respekteret — og England i denne Krig maaste kom til at staa lige over for Frankrig og Tyskland eller andre Nationer, som have en større Flaade, der nogenlunde kan tage det op med Englands, og naar det maaste bliver en desperat Kamp, ja, saa tror jeg ikke, England vil lade sig affrække af, hvorledes saadanne smaa Nationer som Danmark, Grækenland, Sverige og maaste Norge ville stille sig. Det saa vi jo i 1801, da var netop det samme Tilfælde; da troede vi ogsaa, at vi kunne henvise til vor Neutralitet over for England; men man brød sig ikke det mindste derom.

De Forsikringer og hele den Betragtning, som den ærede Ordfører gjorde gældende om, at der var ingen Fare, vi havde jo Ret til at gøre, hvad vi her stod i Begreb med, og vi havde ingen Grund til at frygte nogen som helst, selv om vi vedtage det foreliggende Forslag, minde mig i høj Grad om den Tid, da det slesvig-holstenste Spørgsmaal var for, og da afdøde Sehejmerraad Hall skrev sine fortrinlige Noter, hvori han ogsaa viste, at vi havde saa fuldstændig Ret, at der ikke kunde være Tale om, at nogen kunne gøre os noget — men vi kende jo alle Resultatet. Jeg vil med den højtærede Justitsminister sige: lad os være forsigtige, og det forsigtigste er sandelig i dette Tilfælde, at man ikke vedtager dette Forslag om fremmed Kapital i danske Skibe.

Saa, jeg beklager meget, at jeg er kommen ind paa denne Dmtale af Forslaget; thi jeg antager ikke, at det vil føre til noget praktisk Resultat, men jeg har ment, at jeg i Korthed maatte motivere min Stilling. Det skulde gøre mig ondt, om Søloven ikke kom ud, men jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, særlig til det ærede 7de Medlem for København (Knudsen), der vedvarende nærer Betænkeligheder ved de i dette Lovforslag indeholdte Bestemmelser, om de ikke vilde gøre ligesom jeg og sige: vi vilde ikke paatage os Ansvaret for, at dette Forslag skal blive til Lov, uden at vi have haft det til-